

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Procesretskontoret
Sagsnr.: 2006-740-0187
Dok.: JER40143

Besvarelse af spørgsmål nr. 21 af 12. januar 2007 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Gruppesøgsmål m.v.) (L 41).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes give en udførlig uddybende redegørelse for, hvorfor ministeren ikke kan støtte, at Forbrugerrådet kan udpeges som grupperepræsentant efter frameldingsmodellen.”

Svar:

Som der nærmere er redegjort for i pkt. 3.2 og 3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger og i besvarelsen af spørgsmål nr. 5 og 19 vedrørende lovforslaget, er Justitsministeriet enig med Retsplejerådet i, at der er en række betænkeligheder ved at tillade gruppesøgsmål efter frameldingsmodellen, som ikke gør sig gældende ved gruppesøgsmål efter tilmeldingsmodellen. Det skyldes navnlig, at en retssag, der er anlagt som frameldingsgruppesøgsmål, vil omfatte personer, der ikke aktivt har tilmeldt sig, og som måske slet ikke ved, at den foregår, samt at den sagsøgte ikke nødvendigvis vil kunne vide præcist, hvor stor gruppen er, og hvem der vil være omfattet af dommen.

Justitsministeriet er enig med Retsplejerådet i, at disse betænkeligheder mindskes, hvis der fastsættes nogle særlige betingelser vedrørende gruppesøgsmål efter frameldingsmodellen - *dels* med hensyn til, hvilke sager der kan føres efter frameldingsmodellen, *dels* med hensyn til, hvem der i givet fald kan være grupperepræsentant i disse sager.

Med hensyn til de særlige betingelser om, hvilke sager der kan behandles som et frameldingsgruppesøgsmål, henvises til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger og til besvarelsen af spørgsmål nr. 6 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvem der skal kunne være grupperepræsentant i frameldingsgruppesøgsmål, er lovforslaget udformet i overensstemmelse med Retsplejerådets forslag, således at kun offentlige myndigheder (Forbrugerombudsmanden) kan udpeges som grupperepræsentant i disse tilfælde. Justitsministeriet har herved bl.a. lagt vægt på, at offentlige myndigheder

i modsætning til f.eks. Forbrugerrådet er underlagt et almindeligt saglighedskrav, som også vil gælde, når den pågældende myndighed skal tage stilling til, om der bør anlægges et gruppesøgsmål efter frameldingsmodellen.

Det kan tilføjes, at Forbrugerombudsmanden i medfør af markedsføringsloven har beføjelse til at indhente relevante oplysninger til brug ved behandlingen af et gruppesøgsmål, og Forbrugerombudsmanden vil efter omstændighederne være forpligtet til at behandle sådanne oplysninger fortroligt i medfør af de almindelige regler om tavshedspligt for den, der virker inden for den offentlige forvaltning. Der kan herom henvises til pkt. 3.5.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger og besvarelsen af spørgsmål nr. 15 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget.

Dette er baggrunden for, at lovforslaget er udformet sådan, at foreninger mv. – f.eks. Forbrugerrådet – ikke kan udpeges som grupperepræsentant i et frameldingsgruppesøgsmål.

Det bemærkes, at det efter Justitsministeriets opfattelse i givet fald ikke ville være velbegrundet at udforme reglerne sådan, at en adgang til at optræde som grupperepræsentant i frameldingsgruppesøgsmål udelukkende skulle gælde på et bestemt område for én navngiven interesseorganisation, men ikke for andre foreninger mv. baseret på generelle kriterier.

Der henvises endvidere til besvarelsen af spørgsmål nr. 22 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget.